

[Edvard Sørensen.]

Overbevisning, at i det Øjeblik man gik ind for en Politik, der gav Mulighed for større Eksport, end Tilfældet er i Øjeblikket, og dermed større Indtægter for Eksporterhvervene og muligvis deraf følgende større Konkurrence for Industrivarer, da vilde Skatte-trykket alene af den Grund formindskes.

Det ærede Medlem havde meget travlt med at forsikre om Venstres Medansvar for Skattelovgivningen, men det ærede Medlem ved, at der er flere af de Love, der dels har forhøjet Skattetrykket og dels har virket stærkt varefordyrende, som Venstre ikke har Medansvaret for. Jeg tænker her bl. a. paa Toldloven af Oktober 1932 og Valuta-loven i dens Affattelse og Virkemaade i de senere Aar; men hvis Regeringen mener, at Skattelovgivningen er forkert i dens nuværende Affattelse, saa har Regeringen jo i 2 Aar haft Magt til at ændre dette, men har ikke ændret Grundlaget paa noget Omraade. Hertil vil det ærede Medlem formentlig sige: Ja, men det kan man ikke, naar der er nedsat en Kommission, der skal lægge Grunden til en saadan Ændring. Over for dette kan det med Rette anføres, at ogsaa her har Regeringen selv det fulde Ansvar. Hvis den havde ment, det havde Hast med at faa Skattegrundlaget lavet om, saa havde den nok fundet paa at foreslaa noget saadant, om ikke andet saa en midlertidig Ændring, for det er sikkert rigtigt, som man maa forstaa af det ærede Medlems Udtalelse, at Skattekommissionens Arbejde ikke staar umiddelbart over for sin Afslutning. Det er ogsaa mit Indtryk, at det er saadan. Det ærede Medlem udtalte Haabet om at faa nogle af de indirekte Skatter nedsat. Jeg deler denne Anskuelse, men jeg har ingen stor Tro til, at det nuværende Flertal har Vilje til at gaa ret langt i den Retning. Jeg har den Opfattelse, at man fra Regeringens Side ikke holder af at faa Indkomstskatten ret meget højere, end den er nu, og hvis det ikke er den Vej, man vil, og, som det ærede Medlem udtrykte sig, man ikke kan regne med, at Skattetrykket kan nedsættes væsentligt, da er der kun to Veje at vandre: enten en Forhøjelse af Formueskatten, der, hvis den skal afløse indirekte Skatter af Betydning, vil faa Form af en Formuekonfiskation, eller en Forhøjelse af de i Forvejen høje Ejendomsskatter. Jeg vil

ikke gerne tro, at det er en af de Veje, man vil gaa. Det vilde se mærkeligt ud at forhøje Ejendomsbeskatningen i en Tid, hvor det fra mange Sider erkendes, at Ejendoms-skatterne i alt Fald for Landbrugsejendomme er alt for høje og bør nedsættes og reguleres.

Det ærede Medlem interesserede sig tilsyneladende ogsaa mere for Skattens Fordeling end for at faa det samlede Skatte-tryk nedsat, og i de interessante Udtalelser om dette er der adskilligt, som jeg er enig med det ærede Medlem i, men som kunde have været gennemført, hvis det ærede Medlem kunde have faaet Regeringspartierne med. Det ærede Medlem siger Sp. 1340 — jeg beder om Formandens Til-ladelse til dette og nogle efterfølgende Citater —:

„Nu er det naturligvis ikke rigtigt at føre Drøftelser fra Skattekommissionen ind i Rigsdagen, og jeg skal vel vogte mig herfor, men jeg maa have Lov til for min Part at udtale det Haab, jeg kan ogsaa sige den Tro, at Kommissionsbe-handlingen vil føre til ganske overor-dentlig vidtrækkende Forslag til en anden og bedre Skattefordeling, baade med Hen-syn til Fordelingen mellem Kommunerne og Staten og med Hensyn til Fordelingen efter Befolkningens Skatteevne.“

Og senere siger det ærede Medlem:

„Det maa efter min Mening endvidere være et Formaål, at en meget væsentlig Del af Kommunerne Udgifter, altsaa langt mere, end hvad Udligningslovene allerede har taget sig af, overføres til Staten, saaledes at de glider ind under ensartede Dækningsregler, samt endelig, at Ejendomsbeskatningen reformeres gennem en mere ligelig Paaligning paa Grundene i Købstæder og Landdistrikter og gennem Lettelser i den særlige Byg-ningsskat.“

Alt dette findes i det Forslag, mit Parti fremsatte for to Aar siden, hvor man overførte de lovpligtige Udgifter fra Kommu-nerne til Staten, regulerede Ejendomsskat-terne baade til Amt og Sognekommuner og gennem Dækningsbestemmelserne skabte praktisk talt ensartet Skatte-tryk i de tre Kommunetyper. Jeg husker godt, at det ærede Medlem dengang lod falde nogle venlige Bemærkninger om mit Partis For-slag, og naar det ærede Medlem nu udtaler